

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Győrki Mónika ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Reviczky utca 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. december 6. napján kelt 8.K.33.222/2006/14. számú ítélete ellen az alperes 15. sorszám alatt bejelentett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, fellebbezett részét azzal a kiegészítéssel hagyja helyben, hogy az Rttv. 10. § (5) bekezdésének megsértése miatt kiszabott bírságot mellőzi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2006. január 14-én a ... című összetett műsorszám ... című alműsorszámában egy riport keretében a technikai újdonságok között a felvonókat, illetve azok különböző fajtáit és működését mutatta be. A műsorszám elején az ...-

amely cég az egyik legnagyobb felvonó gyártó és forgalmazó társaság - feliratos védősisakot viselő riporter és a termelési igazgató beszélgetésekor a kameraállás nem mutatta közeli a két személyt, így a bejelentkezés kivételével nem látszódott a riporter védősisakján a felirat. A gépházban folytatott beszélgetés során mind a riporter, mind a riportalanyon feliratos védősisak volt, de a fényképezésnél a felirat nem kapott hangsúlyt.

A felperes 2006. január 14-én bemutatott műsorajánlójában a ... című műsorszám támogatójaként egy gazdasági társaságot tüntetett fel.

Az alperes 963/I/2006.(V.3.) számú határozatával egyebek mellett megállapította, hogy a ... című műsorszámmal a felperes megsértette a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 10. § (5) bekezdésében foglaltakat, ezért vele szemben az Rttv. 112. § (1) bekezdésének e) pontja és a 135. § alapján 250.000 forint pénzbírságot szabott ki.

Megállapította továbbá, hogy a felperes a 2006. január 14-én bemutatott műsorajánlóban megsértette az Rttv. 25. §-ában foglaltakat, ezért 150.000 forint bírság megfizetésére kötelezte.

Határozatát 1494/I/2006 (VII.5.) számú határozatával módosította, de az a peres eljárás tárgyát a per befejezésekor már nem képezte.

A felperes módosított keresetében az alperes határozatának az Rttv. 10. § (5) bekezdésének és a 25. §-ának megsértését megállapító rendelkezését kérte megváltoztatni annak megállapítása mellett, hogy a terhére rótt jogsértéseket nem követte el és ezért a kiszabott bírság alóli mentesítését is kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes 1494/I/2006.(VII.5.) számú határozatával módosított 963/I/2006.(V.3.) számú határozatát akként változtatta meg, hogy megállapította, a felperes a ... című összetett műsorszámban közzétett ... című alműsorszámmal nem sértette meg az Rttv. 10. § (5) bekezdését, míg a ... című műsorszámmal kapcsolatban megállapított jogsértés tekintetében a felperes keresetét elutasította. A megváltoztatásra vonatkozó indokai szerint a felvonókról készült riportot olyan helyszínen forgatták, ahol a védősisak viselése kötelező volt. Elfogadta a felperesi érvelést, mely szerint a helyszínen más védősisak, mint amilyen az ... felirat látható volt, nem állt rendelkezésre, annak beforgatása nem kereskedelmi kötelezettségvállalás alapján történt, nem hangsúlyozottan került bemutatásra, a felperes nem sértette meg az Rttv. 2. § 4. pontját, nem valósított meg burkolt reklámot, ezért a vele szemben az Rttv. 10. § (5) bekezdésének megsértéséért kiszabott szankció is jogszabálysértő volt.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztató része ellen az alperes fellebbezett, annak megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte, állította, hogy a felperes megsértette az Rttv. 10. § (5) bekezdését. Perköltséget igényelt. Határozatában foglalt érvei változatlan fenntartásával azt emelte ki, hogy a kereskedelmi, gazdasági háttérmotívumok megjelenése irreleváns abból a szempontból, hogy a műsorszolgáltatónak ebből származik-e előnye vagy sem. A burkolt reklámozás gondatlanságból vagy figyelmetlenségből is megvalósulhat. A néző szemszögéből

nézve a kereskedelmi ösztönző hatás azáltal megjelent, hogy a semleges információhoz képest indokolatlan mértékben került bemutatásra a feliratos sisak. Ez - hasonlóan a műsor első részéhez - elkerülhető lett volna a kameraállás megfelelő technikai beállításával.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes perköltségben marasztalását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az Rttv. 10. § (5) bekezdésének megsértését illetően a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban. Pp.) 206. §-ában foglalt jogkörében eljárva, valamennyi körülmény gondos mérlegeléssel hozta meg döntését, amelyet körütekintően, részletesen és okszerűen indokolt. Mindazon érveit, amelyeket az alperes határozatának felülvizsgálata során, az adott műsorszámban elhangzott információknak és a látványnak a burkolt reklám megvalósítására való alkalmasságára, a törvény által meghatározott szempontok körében fejtett ki, a másodfokú bíróság a kazetta megtekintése után maga is osztja, megismételni nem kívánja.

A fellebbezés kapcsán azt emeli ki, hogy az alperes a műsorszám második részében, a gépházban folytatott beszélgetés résztvevői által viselt védősisak hangsúlyozott, a semleges információhoz képest indokolatlan mértékű bemutatást rótt a felperes terhére ugyanakkor maga is elismerte, hogy a munkavédelmi- és óvó rendszabályok alapján a védősisak viselése kötelező volt, és nem cáfolta az elsőfokú bíróság ítéletének megállapítását a tekintetben sem, hogy más védősisak nem állt rendelkezésre a helyszínen. Az alperes arra ugyan helyesen hivatkozott, hogy a burkolt reklám megítélése szempontjából nem releváns, hogy a műsorszolgáltatót milyen szándék vezérelte a megjelentetéskor, állításával ellentétben azonban a felvétel sem a védősisakot, sem annak feliratát nem kiemelten, hangsúlyosan mutatta be, csak annyiban láttatta, amennyiben az a riportban szereplő két beszélgető fél személyének megmutatásához szükséges volt. A burkolt reklám törvényi tényállása megállapításához, különösen az ösztönző hatás vizsgálatánál, az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a műsorszám fiatal közreműködőkkel forgatott, elsősorban fiataloknak szóló műsorszám volt. A termelési igazgatóval készült riportot is egy fiatalkorú készítette, ezért a riportban feltűnő, jellemzően felvonókat gyártó cég névfelirata mind a nézői célcsoport, mind a műsorszám témája folytán sem alkalmas áru vásárlására vagy bármely más üzleti magatartásra, vagy szolgáltatás igénybevételeire irányuló ösztönzésre.

A felperes kereseti kérelme az Rttv. 10. § (5) bekezdése sérelmét megállapító határozati rendelkezés felülvizsgálata során annak megállapítására vonatkozott, hogy a terhére rótt jogsértést nem követte el, ezért a kiszabott bírság alóli mentesítését is kérte. Az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részében kizárólag a jogsértést illetően változtatta meg az alperes határozatát, de nem rendelkezett a jogsértés miatt kiszabott bírságról. Ítéletének indokolásából ugyanakkor

megállapítható, hogy mind a jogsértés megállapítását, mind a kiszabott szankciót jogszabálysértőnek minősítette, tehát a kereseti kérelem mindkét elemét illetően döntést hozott. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érintve, a fellebbezett részt a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében azzal a kiegészítéssel hagyta helyben, hogy az Rttv. 10. § (5) bekezdésének megsértése miatt kiszabott bírságot is mellőzte.

A sikertelenül fellebbező alperest a Pp. 78. § (1), (2) és 79. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére, a feljegyzett fellebbezési illeték viseléséről szóló rendelkezés - figyelemmel az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdésének c) pontja alapján megillető személyes illetékmentességre - a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 14. §-án alapul.

Budapest, 2008. szeptember 24. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. előadó bíró,

Dr. Szőke Mária s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő